

ГОЛАС РАДЗІМЫ

ВЫДАЕЦЦА З 1955 ГОДА ●

● NO. 39 (3495) ●

● ЧАЦВЕР, 20 КАСТРЫЧНІКА, 2016

ШТОТЫДНЁВІК “ГОЛАС РАДЗІМЫ” МОЖНА ЧЫТАЦЬ У ІНТЭРНЭЦЕ: WWW.GOLAS.BY

Чатыры падворкі віталі сяброў
Беларусы Малдовы стварылі цэлую вуліцу на 15-м этнакультурным фестывалі ў Кішыневе **Стар. 2**

Палітра фактаў, вобразаў, лёсаў
Стар. 3

Слова матчына дадому павядзе
У дзейнасці суполкі “Уздым” з Даўгаўпілса прыкметная цяга да лепшых узораў беларускага пісьменства **Стар. 4**

ПЛАНЕТА ЛЮДЗЕЙ

Парад на Саборнай вуліцы

Ва Усеўкраінскім фестывалі нацыянальных культур “Дружба” паўдзельнічала і беларуская суполка “Голас Радзімы” з Мікалаева

Па традыцыі штовосень Мікалаеўскі абласвет нацыянальных таварыстваў праводзіць этнафестываль, на якім прадстаўнікі розных нацыянальнасцяў паказваюць сваё мастацтва, культурныя традыцыі. Сёння “Дружба” мае элементы шоу, фестываль дапамагае энтузіястам зберагаць самабытную культуру сваіх народаў на ўкраінскай зямлі. Як гаворыць старшыня праўлення Савета нацыянальнасцяў Лаліта Каймаразава, фестываль – гэта свята прадстаўнікоў этнасуполак не толькі Мікалаеўшчыны, поўдня Украіны, але і ўсёй краіны. На ім можна пабачыць шмат з таго, чым багатая Украіна шматнацыянальная: танцы, народныя напевы, яркія касцюмы. Прычым удзельнікі фестывалю маюць адкрытыя сэрца, гатовыя дзяліцца радасцю творчасці з гледачамі. “Мы – адзіныя, – упэўнена Лаліта Каймаразава. – Хоць і гаворым на розных мовах, і спяваем розныя песні, але ў душах нашых жыве любоў і сяброўства”.

Цяпер фестываль праходзіць у плыні абласной мэтавай нацыянальна-культурнай праграмы “Захаванне і развіццё этнічнай, культурнай і моўнай самабытнасці нацменшасцяў Мікалаеўскай вобласці”. Актыўна паўдзельнічала ў ім і наша суполка: Мікалаеўскае абласное нацыянальна-культурнае таварыства беларусаў “Голас Радзімы”. Спачатку на Саборнай, галоўнай вуліцы горада, у каштанавым скверы прайшоў песенна-танцавальны канцэрт. Фальклорны гурт суполкі спяваў беларускія песні “Бульбачка” і “Цячэ вада ў ярк”. Гледачам спадабалася: яны і падпявалі, і падтанцоўвалі.

Прадстаўнікі розных этнасуполак імкнуліся паказаць самабыт-

Беларусы з суполкі “Голас Радзімы” на фестывальнай вуліцы ў Мікалаеве

насць, прыгажосць сваёй культуры: беларусы, армяне, азербайджанцы, крымскія караімы, грузіны, грэкі, палякі, яўрэі, балгары і, вядома ж, украінцы. Яркім відовішчам стаў святочны парад: пад сцягамі розных дзяржаў, у традыцыйных строях, з песнямі ды вершамі ўсе мы прайшлі па Саборнай да абласнога Палаца культуры. Там працавала выстава прадметаў культуры і побыту розных народаў: карціны, ручнікі, нацыянальнае адзенне, кнігі, упрыгажэнні, цацкі... Наша экспазіцыя зацікавіла многіх, ля нашых сталоў было шмат людзей: разглядалі рушнікі ды іншыя тканя,

вышываныя вырабы, сувеніры, кнігі, газеты. Як заўсёды, вялікую ўвагу прыцягвала яркая, з густам аформленая газета “Голас Радзімы”, якую мы штотыдзень атрымліваем па пошце з Бацькаўшчыны. Вялікі дзякуй за гэта Беларусі, рэдакцыі газеты!

Актыўны нашай суполкі ў прыгожых нацыянальных строях таксама прыцягвалі ўвагу. З намі многія выставы прадметаў культуры і побыту розных народаў: карціны, ручнікі, нацыянальнае адзенне, кнігі, упрыгажэнні, цацкі... Наша экспазіцыя зацікавіла многіх, ля нашых сталоў было шмат людзей: разглядалі рушнікі ды іншыя тканя,

ства Беларусі ў Адэсе. Усім нашым дабрадзеям – вялікі дзякуй і паклон! Свята прайшло ў атмасферы дружбы, міру, любові. Прадстаўнікі ўсіх этнасуполак адчувалі сваю аднанасць, бо Мікалаеўшчына – гэта адзін з самых шматнацыянальных рэгіёнаў Украіны. Нягледзячы на розную гісторыю, мовы, традыцыі, веру, усе ўдзельнікі фестывалю паказалі: мы адзіныя і дружныя, бо для ўсіх, дзе б мы ні нарадзіліся, Украіна цяпер – дарагая і родная. Як і тая зямля, адкуль у нас родавая карані.

Таццяна Дзяменнікава, кіраўніца суполкі “Голас Радзімы”, г. Мікалаеў

ВЕСТКІ

Ад Мінска да Цюмені

Рыгор Арэшка

Ушанаваны вядомыя творчыя калектывы беларускай дыяспары ў Расіі

Па прадстаўленні Федэральнай нацыянальна-культурнай аўтаноміі беларусаў Расіі пяць самадзейных творчых калектываў беларусаў ды іх кіраўнікі, муніцыпальная ўстанова культуры і актывісты дыяспары адзначаны граматай Рэспубліканскага цэнтра нацыянальных культур – за вялікі ўклад у захаванне і пашырэнне беларускай народнай культуры ў Расіі. Інфармацыя ёсць на сайце <http://www.belros.org/>

Сярод узнагароджаных ёсць і тыя, каго ведаюць чытачы “Голасу Радзімы”. Гэта, у прыватнасці, два гурты дыяспары з Цюменскай вобласці: народны фальклорна-этнографічны “Вячоркі” (створаны ў 1986 г.) ды народны фальклорны “Россияночка” (створаны ў 1991 г.) Ермакоўскага сельскага Дома культуры – абодва з Вікулаўскага раёна. Адзначаны іх мастацкія кіраўнікі (заслужаная работніца культуры Расіі Валяціна Міхіенка ды Надзея Вычужаніна) і муніцыпальная аўтаномная ўстанова культуры “Цэнтр культуры і вольнага часу Вікулаўскага раёна”. У кіраўніцы цэнтра Алены Серабраковай, як мы пісалі, бацька – этнічны беларус (гл.: “Роду глыбокія карані”, ГР, 03.06.2015).

Ушанаваны і Ганаровы генеральны консул Беларусі, стваральнік суполкі “Саюз-інтэграцыя брацкіх народаў” Уладзімір Шугля, вядучы спецыяліст аддзела па справах этнакультурных аб’яднанняў і казацтва Камітэта па справах нацыянальнасцяў вобласці Сяргей Яфімчык. Дарэчы, Сяргей Аляксандравіч раней узначалваў праўленне Нацыянальна-культурнага таварыства Цюменшчыны “Аўтаномія Беларусь”, яны з жонкаю Святланай – салісты вядомага ў Цюмені ансамбля “Лянок”.

ЛІНІЯ ЖЫЦЦЯ

Гульня ў імя дабрыві

Іна Ганчаровіч

Сацыяльную актыўнасць аматара футбола Юрыя Бялецка з горада Жабінка (Брэстчына) адзначылі спецыялісты УЕФА

Калі коратка пра заслугі: ён з нуля стварыў футбольны клуб. Хоць у яго няма ні мільёнаў, ні сувязяў у свеце вялікага спорту. А ўласны аматарскі футбольны клуб “Росток”

ёсць: у ім займаюцца 60 хлопчыкаў ва ўзросце ад 6 да 15 гадоў.

Раней вялікага футбола ў Жабінцы, гарадку на захадзе Брэстскай вобласці, не было. Бокс, плаванне, мнагабор’і, лёгкая атлетыка, тэхнічныя віды спорту... Стадыён з футбольнымі варотамі, мяч, нейкія выпадковыя матчы – а каманды не было. Стварыць яе вырашыў мясцовы рабочы, шматдзетны бацька, гарачы аматар футбола Юры

Бялецкі. Дзякуючы яго ініцыятыве, настойлівасці цяпер працуе маладзёжнае грамадскае аб’яднанне “Аматарскі футбольны клуб “Росток”. Між тым у спорт высці, як кажа Юры, вымусілі яго сямейныя абставіны. У бацькі тры сыны і дачка, і ўсе захапляюцца футболам. Трэнеры бачаць: перспектывыны! Паколькі секцыі ў Жабінцы не было, бацька вазіў іх на трэніроўкі ў Брэст. А часам і сам праводзіў трэніроўкі

Юры Бялецкі разам з юнымі футбалістамі

на мясцовым стадыёне. Патроху да Бялецкіх далучаліся іншыя юныя аматары футбола. Так у 15-тысячным горадзе ўзнікла каманда. Неяк

згадвае Юры, прыехалі з нейкіх спаборніцтваў, а хлопчыкі кажуць: “Дзядзька Юра, а давайце клуб створым...”. → **Стар. 4**

